

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De diuersis tentationibus & insidijs diaboli. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

salute cogitet; & tempus sibi indultum fructuosè expendere curet, sicut & beatus Paulus dicit: *Dum tempus habemus, operemur bonum ad omnes.* Ille ad omnes bonum operatur, qui strenuè seruat disciplinam, & cæteris in conuentu dat bonum exemplum. Benedictus ille frater, qui in omnibus se vincere nititur: quia coronabitur pro omni, quod pro Christo patitur. Galat. 6.

8. Ad tenendam formam spiritualis disciplinæ, beatus Paulus discipulos suos diligenter exhortatur, dicens: *Quaecumque sunt vera, quaecumque pudica, quaecumque iusta, quaecumque sancta, quaecumque amabilia, quaecumque bona fama: si qua virtus, si qua laus disciplina, hac cogitate; quæ & didicistis, & accepistis, & audistis, & vidistis in me.* Ecce quàm sollicitus fuit beatus Paulus pro obseruantia disciplinæ, & pro bono exemplo posteris relinquendo. Nam maximum meritum sibi in cælestibus accumulât, quisquis disciplinam in se & in alijs amat. Phil. 4.

CAPVT II.

De diuersis tentationibus & insidijs diaboli.

1. **V**biq; diabolus insidiatur bonis & deuotis, maximè tamen religiosi personis, in ordine sub disciplina constitutis. Idcirco primus sanctæ Ecclesiæ pastor beatus Petrus, fideles admonet dicens: *Vigilate, quia aduersarius vester diabolus, tanquam leorugiens, circuit quærens quem deuoret; cui resistite sortes in fide.* Hinc etiam beatus Ioannes in Apocalypsi clamat, præmuniens ad cautelam; *Va terra & mari, quia descendit diabolus ad vos, habens iram magnam.* Siquidem propter excellentiam status religiosorum deijciendam, diabolus acrius seruos Dei tentat, & frequentius eos quàm seculares impugnat; quia inuidet gloriæ sanctitatis deuotorum continenter viuentium. Scit enim, quòd illi altiùs præmiabuntur in cælo, qui purius vixerint in mundo. Vnde quanto grauiore tentatione sustinent, (si viriliter resistunt, & seipso vincunt) tanto gloriores erunt apud Deum in futuro, quia fortiter certauerunt. 1. Pet. 5. Apoc. 12.

2. Ex quo diabolus proiectus est de cælo propter superbiam suam, non cessat circuire terram; quærens quem prauis suggestionibus decipiat, & vulneret per delectationem morosam; ad perdendam Dei gratiam, ac secum tandem trahat in æternam damnationem. Et sicut olim tentauit primum hominem in paradiso, & filios Israel in deserto: ita nunc tentat & persequitur religiosos in claustro, vt remissè viuant, & statuta sua frangant; vt prælatis suis resistent, & inobedientes fiant. Quatenus huiusmodi contagijs deprauati, cælestem gloriam perdant; & causam

causam contra eos habeat, vnde in iudicio grauitur eos accuset. Vigilandum igitur omni tempore, & in omni loco cautè respiciendum, ne desidēs & inermes seruos Dei Satanas inueniat, quia ipse nunquam dormit nec fatigatur, sed à dextris & sinistris infidiatur. Desidēs facilliter capit: & hi sunt, qui parum laborant, & bene comedere volunt. Inermes citò vulnerat; & hi sunt, qui raro orant, & in corde modicum de sacra lectione seruant. Foris euagantes, illecebris inficit; ociosè stantes, fabulis connectit; ve opera sua negligant, & alios impediant. Bene etiam agentes, à bono incepto reuocat; legere vel orare volentes, dormire facit, surgere conantes, in lectulo tenet.

Matth. 14.

3. Non est locus in claustro, quem Satanas hostis monachorum non perlustret; vt vnā saltem oīculam de grege Christi rapiat & perdat. Quapropter pastor cælestis alta voce cornu salutaris sufflat, & ouibus suis ait: *Vigilate & orate, vt non intretis in tentationem.* Ac si dicat: Lupus rapax, circuit tabernacula vestra; serpens antiquus callidè quarit foramen intrandi ad interiora cordis vestri; vt dentem infigat per iram, aut osculo mulceat per turpitudinem. Vos ergo vigilate animo, & orate corde & ore die ac nocte. Quia ab omni parte vobis instat bellum, & nil tutum sub cælo, & aduersarij multi docti ad prælium, mittentes sagittas acutas, & laqueos abscondentes pedibus vestris; vt cadatis in itinere recto, & à sancto proposito recedatis. Sed stete firmiter, & pugnat fortiter pro animabus vestris, ego Dominus ero vobiscum. Obseruate autem cautè, quales imagines vobis ingeruntur, siue de mundo siue de carne sint. Et claudite ostium cordis vestri, ac signo crucis vos armate, ne diabolus intret; quia tentare vos veniet, & ad consensum peccati trahere, vt Deum offendatis, & eius gratiam perdatis.

4. O religiosi amici Dei, attendite à callidis & mortiferis diaboli immisionibus, ne moram in his faciatis; sed mox vt sentitis motus illicitos, mentem vestram auertite, & nomen Domini inuocate, dolentes de malo vobis ingesto: & bonam cogitationem de Deo & spirituali materia assumite, & in compunctione sancta vos exercete. Sic autem facientes fugiet diabolus confusus, & accedent Angeli sancti vobis in solatium missi, qui confortabunt manus vestras contra aëreas potestates. Stete ergo in timore Dei, & semper circa initium tentationis vigilate, & orate cum gemitu cordis in spiritu humilitatis; nil grande, nil laudabile de vobis ipsis sentientes; sed fragiles homines & inutiles seruos, veraciter vos agnoscentes. Quicquid etiam boni sapitis vel agitis, non vestra hoc industria & labori, sed diuinæ gratiæ & misericordiæ ex integro adscribatis.

5. No.

5. Neminem tantum diabolus timet & refugit, quantum humilem, & semetipsum despicientem. Et contra nullum tantum præualet, sicut contra superbum, & de se præsumentem. Cave ergo superbiam, si non vis pati ruinam. Si non vis seduci & supplantari, noli extolli, nec inaniter gloriari. Quamuis in monasterio sis vel in solitudine, non es tamen liber à tentatione, quia Christum diabolus tentauit in deserto, qui erat plenus Spiritu sancto. Quamdiu ergo vixeris, oportet te pugnare contra insidias diaboli & proprias passiones. Et si interdum cessat ad modicum tempus, hoc facit ad fraudem, ut cum incustoditus fueris & laxus, subito & inopinatè te prosternat.

Diabolus
de super-
bis semper
triumphat

Matt. 6.

6. Tentat in choro, ut cum tadio pfallas, & parum aduertas ad sensum verborum. Reducit ad mentem phantasmata rerum exteriorum, quæ prius vidisti & audisti; quatenus fructum orationis tollat, & chorum tibi in grauitatè vertat. Tentat in refectorio, ut plus vel lautius comedas, aut etiam de aliquo defectu murmures. Tentat in cella, ut pigrè labores, aut rarius ores, vel modicè legas, sed citò inde exeat, & fabulari quæras, & tardius ad cellam redeas. Tentat tempore silentij, ut verbum illicitum proferas: & si loqui licet, mox ad inania & nociua instigat; ut conscientiam macules, & fratrem tuum offendas. Vigila ergo & ora Deum semper, ut det tibi gratiam cōtra Satanæ astutias, qui tam in prospectis quàm in aduersis insidiatur omnibus deuotis.

CAPVT II.

De vera conuersione hominis ad Deum, qui est summum bonum.

MULTÆ sunt auersiones nostræ à Deo summo bono; quia ex propria iniquitate & magna fragilitate, citò labimur ad inferiora & terrena concupiscenda, quæ nos satiare non valent, nec etiam permanere nobiscum. Opus est ergo quotidiana conuersione ad Deum, à quo sepius auertimur ad nos ipsos, inordinatè nos diligendo; aut aliquas creaturas vanè aspiciendo, vel etiam malè utendo; & plus de temporalibus, quàm de diuinis rebus cogitando. Sæpe etiam odimus peruersè salutaria, & quæ sunt pro disciplina; & affectamus habere, quæ commoda sunt & iucunda; non attendentes quid dicat conscientia; & quantum displicet Deo auersio nostra ab ipso ad ista caduca. Et quamuis aliquem iustum & bonum scimus, si contrariatur voluntati nostræ, & aliquam proponit restrictionem inducere ex virtute; incipimus ei improbè resistere, & viliter de eo sentire; & dicimus, quòd ipsi non sit credendum. Et hic error in plerisque religiosis inuenitur, qui contra beneplacitum Dei & superioris sui sensum, appetunt prosequi in-

ten-